

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/214/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613208870
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613208870.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľa I.. M. I., T.. XX. XX. XXXX, U. H. W. I., U.. Č.. H. S., G.. M.. B., N. XX, S. S., proti odporcovi I. I., T.. XX. X. XXXX, U. H. W. I., M. XXXX/XX, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

Návrh na zníženie výživného sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28. 8. 2013, sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zníženia výživného na sumu 80 eur mesačne, od 1. 9. 2013. V návrhu uviedol, že od rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho možnosti a schopnosti. Matka odporcu podala 10. 7. 2012 návrh na exekúciu, na základe čoho mu bol v mesiaci september 2012 odobratý vodičský preukaz, preto stratil možnosť zamestnať sa na lepšie platenom mieste. Jeho čistý mesačný príjem je na úrovni 390 eur mesačne, z ktorého mu je strhávané 80 eur mesačne výživné na syna M. I.. Disponibilný príjem, ktorý mu zostáva, ledva pokrýva jeho základné potreby.

Odporca s návrhom na zníženie výživného na sumu 80 eur mesačne nesúhlasil. Uviedol, že by súhlasil so znížením výživného na sumu 150 eur mesačne.

Navrhovateľ pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že bolo voči nemu začaté trestné stíhanie pre neplatenie výživného, preto si musel požičať vyšší obnos peňazí, aby mohol zameškané výživné splatiť. Príjem má len z pracovného pomeru. Býva u zamestnávateľa na hoteli, kde za bývanie neplatí. Stravu má ako zamestnanec za 2,40 eura denne. Vedú sa proti nemu viaceré exekúcie, spolu na približne 50.000 eur. Majetok nevlastní. Od júna do septembra 2012 výživné na odporcu neplatil, odkedy sa zamestnal začal výživné platiť, avšak formou zrážok v rámci exekúcie. Má 2 vyživovacie povinnosti. Výživné na maloletého M. doposiaľ zvyšované nebolo.

Odporca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že v čase, keď sa dojednávalo výživné vo výške 250 eur, navrhovateľ žiaden príjem nepoberal, teraz má príjem. Poukázal na to, že navrhovateľ mal ponúknutú prácu, ktorú odmietol. Mesačne mu vznikajú výdavky na internát vo výške 67 eur, na električku 13,40 eura, na cestovné jedenkrát mesačne 6,71 eura na cestu, na životné poistenie 25 eur, na telefón 18 eur. Obed v školskej jedálni stojí 3,50 eura. Výdavky na skriptá, školské pomôcky sú 20 eur mesačne. Je študentom 2. ročníka Slovenskej technickej univerzity, keďže nespravil skúšky, platí aj školné vo výške 550 eur ročne. Od júna do septembra mu otec výživné neplatil, od októbra je výživné platené exekučne.

Otec mu nad rámec výživného neprispieva. V Tatra SPC24, s. r. o. vykonával prácu na základe dohody o brigádnickej práci študentov na 3 mesiace počas leta, kde zarábal približne 150 eur mesačne. Majetok nevlastní.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to potvrdením o príjme navrhovateľa, výpisom zo živnostenského registra navrhovateľa, lustráciou účastníkov v databáze Sociálnej poisťovne, potvrdením o štúdiu odporcu, potvrdením o príjme odporcu, obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/60/2012 a 10P/22/2012, zistiť nasledovný skutkový stav:

O výživnom na odporcu bolo naposledy rozhodnuté uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 11. 6. 2012, č. k. 9P/60/2012-16, ktorým súd schválil súdny zmier, v ktorom sa navrhovateľ (v procesnom postavení odporcu) zaviazal prispievať na výživu odporcu (v procesnom postavení navrhovateľa) výživným vo výške 250 eur mesačne, od 10. 5. 2012 a zameškané výživné vo výške 177,42 eura zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľ (v procesnom postavení odporcu) na súdnom pojednávaní uviedol, že momentálne nemá žiaden príjem, má prerušenú živnosť, nie je evidovaný na úrade práce, žije z pôžičiek. Sumu, navrhovanú navrhovateľom, bol ochotný platiť, nakoľko je adekvátne. Ďalej uviedol, že býva v nájomnom byte, za ktorý mesačne platí 330 eur.

Navrhovateľ je od 4. 9. 2012 zamestnaný v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti Družba, s. r. o., s priemerným čistým mesačným príjmom 386,15 eura. Zo mzdy sú mu od mesiaca október 2012 vykonávané exekučné zrážky, ktorých výška v roku 2012 predstavovala 175,30 eura mesačne, v mesiacoch január - jún 2013 predstavovala 182,72 eura mesačne, v mesiaci júl 2013 184,28 eura a v mesiaci august 181,32 eura. Živnosť má navrhovateľ od 1. 9. 2011 do 31. 8. 2014 pozastavenú. Má 2 vyživovacie povinnosti.

Odporca je študentom bakalárskeho štúdia študijného programu K. Z. Y. formou denného štúdia na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave. V období od 6. 7. 2012 do 31. 10. 2012 pracoval na základe dohody o brigádnickej práci študentov v Tatra SPC24, s. r. o., v období od 11. 7. 2012 do 30. 9. 2012 v Cestných stavbách Liptovský Mikuláš, spol. s. r. o. na základe dohody o výkone brigádnickej práci študentov, pričom za mesiac júl mal čistý príjem 194,01 eura, za mesiac august 170,05 eura, dohoda bola uzatvorená na dobu určitú.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10P/22/2012, súd zistil, že rozsudkom zo dňa 14. 3. 2012, č. k. 10P/22/2012-69, bolo manželstvo navrhovateľa rozvedené. Súčasne bolo rozhodnuté o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému M. I. tak, že bol zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, pričom navrhovateľovi bolo uložené prispievať na jeho výživu sumou 80 eur mesačne.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy

životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrh navrhovateľa zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Zákonné ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku umožňujú zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom v prípade, ak dôjde k zmene pomerov. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu rozhodnutia o výške výživného súdu neprislúcha preskúmať správnosť, resp. dôvodnosť doposiaľ určeného výživného. V rámci konania o zmene rozhodnutia o výške výživného súd skúma, či od posledného rozhodnutia o výživnom došlo ku zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výšky výživného. Vyžaduje sa pritom, aby sa jednalo o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie, a to aj v prípade, ak určená výška výživného nebola dostatočná na úhradu potrieb oprávnenej osoby, resp. schopnosti a možnosti povinnej osoby neumožňovali platenie výživného v určenej výške. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázanú takú zmenu pomerov, či už na strane navrhovateľa alebo odporcu, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. V čase posledného rozhodnutia o výživnom navrhovateľ nepoberal žiaden príjem. V súčasnosti je navrhovateľ poberateľom príjmu z pracovného pomeru v priemernej výške 386,15 eura mesačne, teda jeho príjmové pomery sa, oproti naposledy posudzovanému stavu, zlepšili. Počet a výška vyživovacích povinností navrhovateľa sa nezmenili. Navyše, navrhovateľ v súčasnosti neplatí výdavky na bývanie (v čase posledného rozhodovania platil výdavky na bývanie vo výške 330 eur mesačne), stravuje sa formou zamestnaneckej stravy, kde stravná jednotka predstavuje 2,40 eura denne. Odporca je naďalej študentom tej istej vysokej školy, zmena pomerov na jeho strane v konaní preukázaná nebola.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.